

عنوان مقاله:

کرزین، اکری بش، زرک/قولی یش، سورگینی یش، هاندکی یش، مونی و اومن-مند؛ چالش متون میان رودانی و ایرانی تباران در فلات ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای باستانشناسی ایران پیش از اسلام، دوره 6، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سورنا فیروزی - دانشگاه مازندران

رضا مهرآفرین - استاد باستان شناسی دانشگاه مازندران

سید رسول موسوی حاجی - استاد گروه باستان شناسی دانشگاه مازندران، دانشکده هنر، گروه باستان شناسی

خلاصه مقاله:

بر مبنای چند کتیبه از شلمانسر (شلمنصر) سوم پسر آشورنصیرپال دوم، سرآغاز حضور مادی ها و پارسیان در غرب فلات ایران به سده نهم پیش از میلاد منتسب می شود. این در حالی است که هم بر پایه دلایل استنتاجی از همین کتیبه و هم پیرو مدارک دیگر، چنین تفسیر مطلق نمی تواند صحت علمی داشته باشد. این که دامنه فتوحات آشوریان تا پیش از شلمانسر سوم، آن اندازه به حدود شرقی سرزمین شان گسترده نشده بود که چشم انداز این شاه، یک معیار قضاوت قرار گیرد؛ از یک سو و وجود کتیبه هایی که متن آنها با محتوای مشابه از طرف دیگر، مهم ترین نقض کنندگان برداشت یادشده در زمینه دیرینگی حضور دو جمعیت ایرانی تبار مذکور در منطقه به شمار می آیند. در این مقاله ابتدا به تحلیل مساله ماد و مانئا (مانای) و ماهیت این دو جمعیت پرداخته شده است، سپس روش شناسی نظریه مذکور درباره ی عیار استدلال که متن این دو جمعیت در غرب فلات و بر مبنای کتیبه های یادشده از شلمانسر سوم، بررسی شده است و در ادامه، به تحلیل مدارکی پرداخته می شود که در همین راستا، استنادهایی قابل توجه از هزاره های قبلی را نشان می دهند، همچنین در مقاله پیش رو به محتوای کتیبه ای از سارگن اکدی و بررسی چند سکونت گاه خاص با ویژگی های مرتبط به موضوع مقاله پرداخته شده است. این پژوهش نشان داد که باید روش شناسی استنتاجی در این گونه مسائل را دگرگون کرد و یا اگر همین روش مبنای کار قضاوت قرار گیرد، باید محتوای دیگر متون را نیز به منظور استنتاج علمی، معیار قرار داد.

کلمات کلیدی:

ماد، مانئا، کرزین، اکد، اومن - مند، آشور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1610597>

